

Вражливий Василь Якович

Біографія (з антології Юрія Винничука)

Справжнє ім'я – Василь Штанько. Народився у багатодітній селянській родині. По закінченні сільської школи вчився у Зіньківській, потім Полтавській гімназіях. Відтак вступив до агрономічної школи, але не закінчив її, надавши перевагу літературі.

З двадцяти років почав публікуватися у періодиці. Спочатку належав до Спілки селянських письменників "Плуг", потім увійшов до ВАПЛІТЕ, після її ліквідації – до "Пролітфронту".

Видав збірки оповідань "В яру" (1924), "Земля" (1925), "Молодість" (1929), оповідання "Життя білого будинку" (1927), повість "Перемога" (1932) та роман "Справа серця" (1933). Переклав з французької роман "Шагренева шкура" Оноре де Бальзака (1929).

Будучи другом Є. Плужника, Г. Епіка, В. Вражливий потрапив і до однієї з ними "контрреволюційної організації". Це сталося під час масових арештів після вбивства С. Кірова у грудні 1934 року. Щодо своїх політичних поглядів, то на допитах після арешту в Харкові він заявив, що не брав членства ні в яких партіях, був просто націоналістом, а також, перебуваючи під впливом Хвильового, його вихованцем.

Письменника засудили у березні 1935-го року на 10 років концтаборів. Відбував заслання він на Соловках. Згодом був засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8.12.1937 р.

Джерело: Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне

Відродження. Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с.

ISBN 978-966-03-7531-4